

דפי יגור

יום ו', כ"ב בכסלו תשפ"ו, 12.12.2025, גיליון מס' 5087

ימי החנוכה

1. הצעה לסדר

אהוד כוכבי: לא לדון הערב על טיוטת התקציב ל-2026 אלא לחכות לבחירת יו"ר חדש ביגור, שתהיה בזמן הקרוב מאוד.

רמי פלג: אנחנו עובדים על התוכנית בוועדות השונות מספר חודשים. לא מדובר עדיין על הצעה לקלפי, ויותר זמן לחברים להציע הצעות והסתייגויות, שיגיעו גם לדיון נוסף באסיפה. אם נוקי נויפלד ייבחר, יהיה לו עוד זמן להשפיע על הצגת התוכנית הסופית. אנחנו באיחור רוצים לאשר את התקציב בינואר, ולכן לא צריך לדחות את הדיון.

אהוד כוכבי: לפני 4-5 שבועות נפגשנו, שלושה חברים, עם הצוות שמכין את התוכנית, והצענו תוכנית לממ"דים. בתוכנית הזאת אין ממ"דים! התוכנית לא רצינית, היא מבוהלת ומוטית. בשנתיים האחרונות היו בתוכנית המשק של יגור חריגות והעברות, שלא אושרו כאן, בסכומים של 8 ספרות, ואתם מציעים לסגור את הדואר? נחכה עוד שבועיים ונעשה דברים מסודר.

הצעה לסדר הוסרה

2. בחירת יו"ר קרן מילואים

אודי קינן: הקרן מנוהלת בנפרד מהמערכת הכספית-משפטית של יגור, היא כוללת "מגירות" סיעוד, עזרה הדדית וצרכים מיוחדים. הקרן ממומנת על ידי 1% מהמס שאנחנו משלמים. יוסי בקר, היורש הנוכחי, לא יכול להמשיך לנהל את הקרן, בגלל ניגוד עניינים עם תפקידו כמנהל הכספים של יגור. יערה תירוש עשתה זאת בהתנדבות מאז שיוסי נבחר. עד כה נצברו כ-4.7 מיליון ש"ח. אין בקרן הרבה פעילות, אבל מבחינה פורמאלית חשוב לעמוד בכללים. יצא מכרז, עומר חורש, בן הזוג של מיקה רבן, שהוא רואה חשבון וכלכלן, הציע את עצמו, נמצא מתאים על ידי צוות האיתור ויערה ויתרה ברצון על האחריות. הוחלט להזמין את עומר להציג את עצמו באסיפה, לפני אישורו בקלפי.

3. דיון ראשון בתקציב 2026

אודי קינן: מדובר בתקציב שונה עם הרבה גזירות. להפתעתנו ולהפתעת רואי החשבון שלנו, כספים שחיכינו לקבל ממס הכנסה, לא נכנסו, ואנחנו סוחבים פער גבוה, שצריך לסגור בשנה הבאה. אנחנו חייבים בקיצוץ משמעותי. אם הוא לא יעבור, לא נוכל להמשיך להתנהל. התקציב חייב להיות מאוזן.

יוסי בקר: מבחינה מעשית קיבוץ יגור, כל עוד היה קיבוץ שיתופי, שילם מס הכנסה נמוך מאוד, וכספי מס הכנסה שניגבו מעובדי החוץ במקור, כלומר ממקום העבודה, חזרו בחלקם ליגור, ששילמה מעט מאוד מס או בכלל לא. שינוי הסיווג של יגור לקיבוץ מתחדש, גם עצר את החזרת הכספים האלה וגם העלה את המס שיגור צריכה לשלם לכמה וכמה מיליונים. "המקור" של החזרי מס הכנסה נגמר. גזרה נוספת שנופלת היא מכיוון הביטוח הלאומי. מיליון שקלים נוספים לשלוש השנים הקרובות.

מבחינת התזרים, בדצמבר 2024 היינו ב-90% הלימה בין מה שיש לנו בבנק לעומת החוב לחברים. כרגע, לפני שלקחנו הלוואות והעברת רווחים של התאגידים, אנחנו ב-63% הלימה, שזה עדיין סביר, אבל לא איפה שהיינו רוצים להיות. בדצמבר, אחרי שיגיע

הכסף מהתאגידים, וניקח הלוואה של 5 מיליון ש"ח, ומס הכנסה ילכו לקראתנו, נגיע להלימה של 97%.

רני טנא: כאמור, בגלל אובדן החוזרים ממס הכנסה ועליית התשלום לביטוח לאומי אנחנו סוגרים את 2025 ב-15 מיליון ש"ח פער בסעיפי מס הכנסה ובהוצאות ביטוח לאומי. המטרה היא להגיע לתקציב מאוזן בלי לפגוע ביום יום של החברים. לכן הפגיעה העיקרית היא בסעיפי ההשקעות, ובנוסף, להמשיך בהעברת אחריות לחבר, על ידי הקטנת סובסידיות, בעדינות המירבית. בתוך כל זה חיצקנו את רשתות הביטוח, כדי להגן על מי שמתקשים בסעיפי בריאות וחינוך, שתהיה להם כתובת לעזרה.

סיכום 2025 ותוכנית 2026 (דיווח פריטים עיקריים)

מקורות

העברות מתאגידים 2025 - 12,342,000 ש"ח, מיליון וחצי ש"ח פחות מהתוכנית, בגלל קשיים במטעים ובחממות.

תוכנית 2026 11,342,000 ש"ח, 1 מיליון ש"ח פחות מהשנה, בגלל צפי ירידה בהכנסות בלגין.

העברות עסקי יגור 2025 - 17,064,000 ש"ח.

תוכנית 2026

השקעות יצרניות ל-2026, 1,000,000 ש"ח כמו ב-2025.

מס קהילה ומס איוון ללא שינוי.

הכנסות ממיסים 2025 - 11,375,000 ש"ח. תוכנית 2026 דומה.

סה"כ מקורות

תוכנית 2025 - 44,245,000 ש"ח, ביצוע 43,906,000 ש"ח, תוכנית

2026 - 43,000,096 ש"ח.

תוכנית יציבה וזהירה מאוד ללא תחזית צמיחה.

שימושים

ענף המזון: תוכנית 2025 - 900,000 ש"ח, ביצוע 320,000 ש"ח

התייעלות גדולה!

חנויות (כלבן, מרכולית): יציב.

בניין: תוכנית 2025 2,200,000 ביצוע 235,000,000 תוכנית 2026 -

1,150,000 ש"ח (מיועד בעיקר לדירות מעבר, והתחייבויות עבר).

סיבת הקיצוץ בתקציב הבניין - העברת כל תחזוקת דירות הקבע

לתשלום החברים. חלק מתהליך השינוי.

מרבית **ענפי השירותים** (מכבסה, מועדון, קו מעוצב, תקשוב,

קלנועיות, מספרה) מאוזנים.

דואר: תשתנה ההתנהלות, תתאפשר שליחה וקבלת דברי דואר.

חסכון 70,000 ש"ח. תנועת הלוקוחות קטנה מדי להחזקת סניף

דואר בהיקף משרה. הגירעון ליגור 100,000 ש"ח, לכן הצמצום

וההתייעלות.

בריכה: לאור העלות הגבוהה 500,000 ש"ח נבחנת הצעה לחייב

את חברי יגור המשתמשים, בתשלום שיכסה מחצית מהעלות.

סה"כ צריכה ושירותים

תוכנית 2025 - 4,176,000 ש"ח, ביצוע 3,853,000 ש"ח. תוכנית

2026 - 1,948,000 ש"ח, תוכנית התייעלות משמעותית של קרוב

ל-2 מיליון ש"ח.

חינוך: מוצע קיצוץ של מיליון וחצי ש"ח לעומת תוכנית 2025

- 7,250,000 ש"ח כדי להגיע ליעד של 5,648,000 ש"ח, שליש

מהקיצוץ (חצי מיליון ש"ח) מושת על הגיל הרך, שליש אי-י"ב,

הוגש ערעור. לגבי שאר הסעיפים, חברים שיש להם השגות והצעות מוזמנים להגיש אותן בהקדם.

ביחס לשאלות שנשאלו על ידי עמוס פרליס, האם בעקבות הקיצוצים שלפנינו יבואו קיצוצים נוספים. תשובה: סביר שכן. א. אנחנו במהלך העברת האחריות לחברים, שמן הסתם יימשך. ב. אמנם השנה עצרנו את כל ההשקעות, אבל בעתיד נצטרך להשקיע ולמצוא את המשאבים לכך.

האם תוכנית הממ"דים מבוטלת? תשובה: התוכנית שהוצעה התבססה 25% על יגור. יגור לא יכולה כרגע להתחייב לזה, אם מישו חושב אחרת, שיציע מאיפה לקחת את הכסף.

ממה מורכב תקציב הביטחון - 450,000? תשובה: מרבית העלות היא שכר עבודה, עלות שומר הלילה והרב"ש. הדיון בסעיף הזה עדיין נמשך.

האם הקיצוץ בתקציב הבנייה ריאלי? תשובה: כן, אם נתעקש שהחברים יתקנו ויתחזקו את דירות הקבע שלהם.

למה הגידול בהוצאות מש"א? תשובה: אין גידול בהוצאות מש"א, מדובר בתיקצוב תוספות לעובדים ביגור לאור עליית המדד ושכר המינימום.

מה הפירוט של ההוצאה 1.4 מיליון ש"ח בשנה לשיוך? מובילי התהליך - 350,000 ש"ח, עבודת חברים - 50,000 ש"ח, עורכי דין - 200,000 ש"ח, מבי"ט יועצים (מיסוי) - 200,000 ש"ח, א.ב. מתכננים (האדריכל שוהם) - 350,000 ש"ח, אחרים (מהנדסי מים ועוד) - 250,000 ש"ח. העצומות של היועצים בשנה האחרונה והקרובה - בגלל שרטוט המגרשים, עם סיום הסימון ב-2026 של המגרשים והדירות, ההוצאות עשויות לרדת.

קובי סער: בעניין ליקויי הבנייה בשכונת הבאר, בתשלומי החברים ליגור נכלל סכום של כ-1 מיליון ש"ח ל"שנת בדק", שהיא אמורה להיות המנוף שיכריח את הקבל לתקן. יגור העבירה לו את הכסף ולא נשארה בידנו שום דרך להכריח אותו לתקן. טוב שיגור לוקחת אחריות.

בעניין דירות הקבע, העברת האחריות לחברים יכולה להפיל על חבר תיקון או שיפוץ בעשרות אלפי שקלים. האם נשקלה אפשרות ביטוח משותף, כל אחד ישים קצת, בשביל קופה לעזור למי שבמצוקה גדולה?

מדוע הירידה בהעברה הצפויה בלגין?

אודי קינן: צריך לבחון ברצינות את ההצעה של קובי בנושא הביטוח. ביחס ללגין, הירידה קשורה לירידה בתוצרת החקלאית בארץ השנה. העברות מלגין בשנים האחרונות היו גבוהות מאוד ביחס לרווחים שלה.

גבי קרדוש: יגור, שלקחה אחריות על ליקויי הבנייה בשכונות החדשות, צריכה לקחת אחריות על הממ"דים ולבדוק אפשרות מכירת נכסים ולקחת הלוואות לצורך הדחוף הזה, גם אם נפרוש את התוכנית על יותר שנים. חשוב שיהיה לזה אופק.

אודי קינן: אף אחד לא הודיע על סיום הפרוייקט או הקפאה שלו. אבל הוא יכול לקרות רק בתיקצוב מאוזן. מישו יבוא להציע איפה לקצץ בשביל להתקדם בממ"דים, נדון בזה, והציבור יחליט.

יוסי בקר: ערב השינוי בדצמבר 2017 היו יתרות התקציב של החברים 20 מיליון ש"ח, נכון לאוקטובר האחרון היתרות האלה עומדות על 88 מיליון ש"ח. בנוסף, הוציאו חברים לחשבונות בנק אישים עוד 121 מיליון ש"ח. מעל 40 מיליון ש"ח מאותם 88 מיליון ש"ח נמצאים בתקציבי חברים, שמעל גיל 70, שהיה להם

שליש חינוך מיוחד ומרכז למידה. הדברים עדיין בבחינה ותכנון. המגמה היא המשך העברה עדינה של אחריות החברים להוצאותיהם, והורדת הסבסוד ב-3%. יסתיים סבסוד החוגים. תימשך התייעלות בכוח אדם ובפרוייקטים נוספים כגון שנת הבר מצווה. בחינוך המיוחד במרכז הלמידה תועבר האחריות במלואה למשפחות. הנוקמים לעזרה יפנו לעזרת רשת הביטחון לחינוך, כדי להבטיח שאף ילד לא ישאר ללא עזרה ופתרון.

בריאות: המשך העברת אחריות לחבר דרך ה"בילינג". השנה היה 200 ש"ח ליחיד ו-400 ש"ח לזוג, בשנה הבאה 250 ש"ח ליחיד ו-500 ש"ח לזוג. מעל זה אפשר להגיש בקשות לתרופות. ביטוחי הבריאות: מוצע שיתחלקו חצי חצי, בין החבר לקיבוץ, קיצוץ של 1 מיליון ש"ח. תוספת של כ-130 ש"ח לזוג בחודש. מעלונים, חצי חצי כני"ל.

השקעות קהילה: צמצום 2,500,000 ש"ח ל-500,000 ש"ח רק לדברים דחופים וקריטיים.

בסך הכול בקהילה הפעילות שהיתה יציבה ולפי התוכנית.

שיוך דירות: המשך הוצאה שנתית 1,400,000 ש"ח.

תקציב הוצאת בלתי צפויות: קיצוץ 1,346,000 ל-850,000 ש"ח.

סה"כ שימושים: תוכנית 2025 - 35,138,000 ש"ח, ביצוע 33,029,000 ש"ח, תוכנית 2026 - 27,592,000 ש"ח.

הביצוע מראה שנמשכת התייעלות בענפים והיעד לשנה הבאה קיצוץ משמעותי מאוד בהוצאות.

סה"כ מקורות פחות שימושים

תוכנית 2025 - 9,107,000 ש"ח, ביצוע 10,877,000 ש"ח, תוכנית 2026 - 15,500,000 ש"ח.

השקעות בנייה חדשה

תוכנית 2025 - 11,500,000 ש"ח, ביצוע 15,600,000 ש"ח, חריגה גדולה.

עדיין אנחנו חייבים להשקיע 3,000,000 ש"ח בסיום הבנייה בשכונה הברכה.

מוקצב גם 1,500,000 ש"ח השקעות בינוי כללי.

סה"כ תוכנית השקעות בנייה 2026 - 4,450,000 ש"ח, ירידה גדולה מאוד לעומת תוכנית 2025.

הלוואות: כמו בשנים קודמות, מתוכנן לקחת 5,000,000 ולהחזיר 6,000,000

לא מתוכננות השקעות פיתוח בעסקים. אבל מוצע להקצות 2 מיליון ש"ח בשנה לסגירת פער ה"חוב" לחברים, במטרה להגיע ל-10 מיליון ש"ח תוך 5 שנים, ולסגירת הפער.

רמי פלג: כזכור, ב-2025 ניסינו להתחיל להעביר יותר אחריות לחברים, זה לא צלח. לקראת תקציב 2026 ההנהלה הציעה הקמת צוות חברים, שניים מכל שכבת גיל, לבניית התקציב ונושאים כבדים נוספים מחוברת השינוי, כמו איזונים ופנסיה, שלא הגענו לדון בהם. גם זה לא קרה, ולכן שתי ההנהלות, הנהלת הקהילה וועד ההנהלה, נפגשו ודנו סעיף סעיף בתוכנית הזאת שמוצגת היום. חיפשנו את האיזון, בין הבור התקציבי לצרכי הקיום בשגרה.

לגבי השקעות בינוי כללי 1.5 מיליון ש"ח לטובת שכונת הבאר והמשתלה. כמו שפורט בדפי המידע והקשר, יגור לקחה אחריות על הבנייה: ובעת, כשהתגלו הליקויים החמורים, עלתה השאלה מי צריך לשלם, יגור או החברים. הדיונים בהנהלה היו נוקבים וחריפים, חלק מהרגישות קשורה לזה שחלק מהדיירים, הם גם חברי הנהלה. ההנהלה החליטה שיגור תישא באחריות, בינתיים

היו ותמיד יהיו ליקויים. ככל שידוע לך, התשתיות ביגור במצב טוב, לעומת קיבוצים שונים. אני מקווה שנשתפר גם בבנייה.

רמי פלג: כולנו, בחבורה שהכנינו את התקציב, מבינים את קושי השעה וגודל האחריות. העסקים מעבירים ליגור 28 מיליון ש"ח, זה 68% מהמקורות. החזר ארנונה (33%) מהמועצה 11 מיליון ש"ח. זה המון. מס קהילה משלם 14% מהתקציב ומס איזון - 4%. ביגור היה קשה להעביר את השינוי. לכן, חוברת השינוי לקחה על עצמה הרבה אחריות לדברים שבקיבוצים אחרים הם באחריות החבר. בגדות אחרי 5 שנים אין סבסוד בחינוך, לא בגיל הרך ולא ב-א-י"ב. בקיבוצים אחרים לא חיכו 7 שנים אחרי השינוי, כדי להגיד לחברים תשלמו חצי חצי, אלא יום אחרי השינוי שילמו תשלום מלא. הדירות יהיו שלכם יום אחד, תוכלו להוריש אותן, ולכן נכון שהחברים יתחזקו אותן. בקיבוצים אחרים משלמים יותר על אחזקת אחות ועל שימוש בבריכה. יפה ליגור שיכלה לקחת על עצמה. אבל היום זה לא הולך. הפגיעה היא בקצפת ולא בבשר החי. אנשים מקבלים משכורות לכיס, אין שום הגיון בסבסוד גורף לכולם על כל כך הרבה סעיפים. יש לנו אתגרים גדולים: השידוך, שיפוץ הדירות הקטנות. העסקים מעבירים ליגור המון כסף, אם היינו מחלקים את זה בין האנשים כל אחד היה מקבל 35,000 ש"ח.

רק 7 מיליון ש"ח ערב השינוי. השינוי היטיב מאוד עם החברים בכל שכבות הגיל. הלוואות זה עסק יקר, על כל מיליון ש"ח הלוואה נשלם 135,000 ש"ח החזר שנתי.

יפתח שחר: אני רואה זילות בעיסוק בתקציב ביגור. ב-2024 הוחלט על הקצאת 6 מיליון ש"ח לממ"דים, אין לאף אחד זכות לא לקיים את זה, אלא אם הובא הנושא מחדש לאסיפה והתקבלה החלטה רשמית בעניין. האופק שמציגים לנו כאן, הוא המשך הקיצוצים הגדולים, כי ליגור "אין מקורות" והמבנה המשקי שלה מתאים לקהילה בחצי או שליש גודל. כבר שנים אנחנו בקיפאון מוחלט, למה לא מביאים לכאן מישהו, שידוע איך במצב חירום מגדילים את המקורות? יש אנשים שיוצעים לשקם חברות כלכליות וקהילות בכלל. אנחנו לא יכולים להמשיך להתנהל כך. זה פוגע בנו קהילתית וארגונית. איך נממן את השינוי? ומה יקרה אם יסתבר ש"שבר יגור" פוגע בערך הבתים שמעליו ובבטחון הדיירים? התחושה שלי כלפי המחדלים בבניין השכונות החדשות, שהתחום לא מנוהל כמו שצריך.

אודי קינן: אמרתי בעבר, ב-2014 נכנסתי לתפקיד גזבר, העברות מהתאגידים היו אפס. נוקי הציג תוכנית 5 שנתית, כשנכנס לתפקיד, ועמד בה, וגם השנה אנחנו מתקדמים בשני פרויקטים של אנרגיה, וגם בלגין קורים דברים טובים. לגבי הבנייה, תמיד

דפי מידע וקשר 5.12.25

מנהל קהילה רמי פלג (מקוצר וערוך על ידי העורך)

הצוות העביר את הטיוטה לדיון בצוות השידוך ולוועד ההנהלה ומכאן הובא לאסיפה.

החשיבות של קידום התב"ע בזריזות מעבר למה שכתבתי לעיל, הינה גם ההבנה ש"גלגלי הרגולציה" בדרך-כלל אינם לטובתנו (באיזו ועדה סטטוטורית מאשרים, כמה מורכבים הליכי האישור וכו'), וכן הידיעה שלזמן יש תג מחיר מבחינת עלויות הקרקע של רמ"י.

התהליך לאישור התב"ע הינו:

אסיפה ראשונה 4.12.25.

שליחת מצגת + קישור עם מושגי יסוד + שאלות ותשובות.

הגשת הסתייגויות עד 10.12.25 ב-12:00 בדוא"ל לאודי קינן ולאמיר אלעד.

ישיבת ועד וצוות השידוך עם המסתייגים ב-18.12.25 אחה"צ.

אסיפה שנייה 8.1.26 לאישור התב"ע.

אישור התב"ע הינו קריטי להתקדמות הקיבוץ במישורים רבים ואני קורא לציבור להתעניין ולהשפיע.

מידע לציבור, המצגת מהאסיפה ודף מושגים, שאלות ותשובות נשלח לחברים באפליקציית "מקומי". וניתן לקבלו במייל.

טיוטת תקציב 2026

(ראה דיווח באסיפה)

אישור התב"ע

א. האישור נדרש מהסיבות הבאות:

האפשרות של חברים לבנות במגרשים ריקים וקיימים בקיבוץ ובהמשך לכך, המשך סימון הדירות (חבריה מחכים לראות אילו מגרשים יהיו, ובגלל זה הקפאנו את תהליך סימון הדירות לקבוצה 3).

ב. לאחר סיום הסימון לכלל הקבוצות (חברים, יורשים), ניתן יהיה לקדם עבור יורשים שרוצים להתקבל לחברות, את מימוש הירושה על בסיס הזיקה לדירה.

ג. התחלת תהליכי קליטה לבנים.

אנו עובדים מזה 3 שנים על התב"ע ומושקעת בכך חשיבה רבה, אינסוף שעות עבודה וכספים רבים, תחום התכנון הוא תחום מורכב מאוד, הצוות שתכנן את התב"ע כולל את האדריכלים שוהם בן ארי, דפנה דורפמן, שני זהבי, סיגל עמיר (הנדסאית אדריכלות) ואת דובליה ישרון, עופר אדר ואודי קינן.

ביום ג', י"ט בכסלו תשפ"ו, 9.12.2025

הבאנו לקבוצה את חברנו

יעקב עציון ז"ל

בית יגור אבל עם המשפחה

4. **הקצאת זכויות לקבוצת גיל מבוגרת, לא צריכה לבוא על חשבון שכבה צעירה.** בנייה של שכונה חדשה בעתיד דורשת תב"ע חדשה, תב"ע שבה אין כל מניעה להגדיל זכויות בנייה. ידוע גם, **שהמדינה מעוניינת לנצל את הקרקע בצורה מיטבית**, ולכן - תתמוך בכל הגדלת זכויות בתב"ע הפרטנית של השכונה החדשה. מכאן, שהשארות זכויות בנייה קיימות, כפי שהן בתב"ע הקיימת לשכונות ותיקות, איננה מגבילה זכויות בנייה של שכונות עתידיות.

5. תב"ע הקיימת ביגור, זכאית להגדלה מעבר לזכויות הקיימות ב-7% כהקלה אוטומטית מבלי לשנות את התוכנית. **יתרון משמעותי זה יתבטל מיידי**ת בכל תב"ע חדשה שיגור תיזום להפרדה של השכונות. דהיינו, כל שכונה בתב"ע חדשה תאבד את ההקלה הזאת ששווה ליגור עשרות אלפי מטר בנייה תכנונית, ושוויה לחברים בעתיד - עשרות מיליוני ש"ח. המשמעות - יש כאן פגיעה כפולה בחברים. פעם בעצם הקטנת הזכויות לחינם ופעם שנייה באובדן ההקלה של 7%.

6. **עיקרון "השוויון בביכול" בתוך כל שכונה** - מצד אחד, התב"ע החדשה גוזרת **חוסר שוויון מהותי בין השכונות**. מנגד, היא מתבצרת בשמירת השוויון בין הדיירים בתוך השכונה. במציאות שמירת השוויון לא תתקיים גם בין הדיירים בתוך השכונה. דייר קומה שנייה לא זהה לדייר קומה ראשונה, דייר קרוב לכביש ראשי לא דומה לרחוק ועוד ועוד... **ניסיון להתיישר על המכנה המשותף הנמוך ביותר, מייצר בפועל את הפגיעה התכנונית הגדולה ביותר בחברים.**

7. **זכויות בגין ותק** - אחד העקרונות בתהליכי השינוי, היה זכויות שנצברות על ידי ותק. כאן, לא רק שהתהליך לא נשמר, אלא שבשם אצטלה תכנונית, התהליך עובד הפוך. אם אתה בשכונה צעירה הרווחת פעמיים: גם קיבלת דירה גדולה יותר וגם הזכויות התכנוניות בתב"ע החדשה גדולות יותר. כלומר, לא רק שהתהליך התכנוני לא פועל לסגור פערים, אלא שהוא מרחיב אותם בצורה אבסורדית ויוצר לחינם מתח בין דורי.

8. **תהליך קבלת ההחלטות** - במסגרת התהליך כל דייר שרצה נפגש עם צוות שיוך המגרשים (האדריכל שוהם). לא נאמר בפגישות, ואף לא הוסבר בהן, שיש כוונה עתידית, להגביל משמעותית את תב"ע הדירות בשכונות הוותיקות. כיוון שלמרות ההסכמה בפגישה על היקף מסוים, הוא בכלל לא בר-ביצוע בתהליך התכנוני של התב"ע.

9. **בחינה פרטנית** - השכונות ביגור נבנו באופן הדרגתי ובאילווצים שונים במהלך השנים, כל שכונה והאילווצים שלה. במסגרת התהליך של שינוי התב"ע מתבקש ללכת ולבחון כל שכונה באופן **שיאפשר מקסימום זכויות תכנוניות**. ולא פגיעה בזכויות (עקב כל בעיה מקדמית לא ברורה). רק אם כלו כל הקיצין, ותכנונית אין אפשרות להגדיל זכויות. רק אז, ובחרדת קודש נאלץ להקטין זכויות.

לאחר ההחלטה על תהליך השינוי ביגור לפני כ-7 שנים, השיוך הוא תהליך מתבקש, כפי שמתבצע בשאר הקיבוצים. קיבוץ יגור משקיע בו את מירב המשאבים ובצדק.

לכאורה, הכול ברור, ואנחנו נעים בכיוון שהציבור בחר ברוב גדול. בחרנו בחלופת השיוך הישירה. בחרנו פרוייקטור וצוות שיוך ואנחנו מתקדמים. יש חלק קנייני וחלק תכנוני. לכאורה, שני תהליכים נפרדים. התהליך הקנייני כבר התקדם לדיון ולהחלטות ציבוריות, אילו ההצעה להגדלת מספר יחידות דיור מ-700 ל-780 נפלה בקלפי. התהליך התכנוני עדיין לא התקדם לדיון, **כך שהציבור איננו חשוף אליו כמעט.**

כאמור, התוכנית לתב"ע חדשה - לא הגיעה עדיין לדיון ציבורי ביגור, אבל טיטה שלה הוגשה כבר לפני למעלה משנה לגורמי התכנון החיצוניים ונגישה לכל המעוניין. מה השינוי המהותי בין הקיים למוצע? בתב"ע הקיימת למגורים ביגור, הגדרת זכויות הבנייה היא רחבה ולא מפרידה בין שכונות. בתב"ע החדשה בכונות צוות השיוך להוביל מהלך, שבו **יופרדו השכונות כולן - כך שלכל שכונה תהיה טבלת זכויות שונה**. דבר זה, ייצור מגבלות משמעותיות לזכויות בנייה בשכונות השונות. מהלך כזה לא מקובל, למיטב ידיעתי, בצורה כל כך חריפה בקיבוצים אחרים, ולא נעשה בצורה קיצונית כפי שמוצע. לכל היותר, מקובל להפריד שכונות, שאין כוונה לשייך (יחידות עד 55 מטר).

אנסה להסביר את הבעייתיות במהלך ההפרדה של הזכויות בין השכונות:

1. במסגרת החלטות המדינה, חברים וותיקים מקבלים הנחה משמעותית (נדרשים לתשלום של 33% במקום 91%). יתר על כן, נדרשים לשלם רק אחוזים בודדים משווי הקרקע כמקדמה. התשלום המלא נדחה למועד מכירה, ככל שתתבצע (הורשה איננה "במשחק"). ברור **שככל שהנכס יגדל הערך של ההנחה יגדל** (עד גובה תקרה).

2. הפרמטרים המשפיעים על שווי השיוך למשפחה, מרגע שנקבעה "הזיקה", הוא: המגרש המוקצה לה, מיקומו (קומת קרקע או קומה עליונה), והזכויות התכנוניות המוקנות לו באותו מגרש. למעט היקף הזכויות, שאר הדברים לא ממש ניתנים לשינוי. **לכן ככל שהזכויות המוקנות יגדלו, כך גם הערך הקנייני יגדל במכפלות.**

3. **הגדלה של עשרות אחוזים בזכויות התכנוניות תעלה לנו בשיוך רק אלפי ש"ח בודדים.** להלן דוגמה מספרית פשטנית לחבר ותיק בקיבוץ - נניח ששווי הקרקע במגרש לשיוך הוא 800 אלף ש"ח, ונניח שהשאלה העומדת לפנינו - האם להוסיף למגרש זכויות בנייה של 25% נוספים. נניח לצורך הפשטות שהזכויות לינאריות, תוספת זו תגדיל את שווי המגרש ב-200 אלף ש"ח, ומנגד תעלה לנו, לכל היותר, כ-10 אלף ש"ח. כלומר, **ההנחה שאנחנו זכאים מהמדינה מייצרת מצב שתוספת זכות תכנונית מגדילה את שווי הנכס במכפיל של 20 ביחס לעלות.** גם אם הדוגמה פשטנית ולא מדויקת, ברור ששווי הזכויות גדול בעשרות מונים מעלותם.

מדובר, מהלך בעייתי ומיותר של הפרדה בתוכנית בטבלת הזכויות כל אחת מהשכונות ביגור. דבר, שמסבך את תהליך השינוי ופוגע בזכויות החברים ברוב השכונות. אם נשאר את התביעה הקיימת ללא הפרדת זכויות בדומה למצב היום ברוב השכונות, הדבר יאפשר גמישות תכנונית עתידית לחברים הוותיקים כמו גם ליורשיהם. זאת בתוספת עלות שולית ותוך הבטחת האפשרות של מקסום ההנחה על נכס. בדוגמא המספרית שווי הזכויות הוא פי 20 גדול מהעלות שלהם. הדבר גם ימנע מאבקים בין דוריים לחנים, ותחושות של אפליה בין שכונה לשכונה. כל מהלך תכנוני עתידי של שכונה חדשה ביגור דורש ממילא תכנית חדשה. במסגרת תכנית כזאת המדינה מעודדת הגדלת זכויות לצורך ניצול מיטבי של הקרקע. לכן, הטיעון של שמירת זכויות לעתיד נראה על פניו לא רלוונטי.

האמור לעיל, נכתב לאחר שדברתי עם גורם התכנון הבכיר בוועדה המקומית שלנו (זבולון). הם, בעלי ניסיון נצבר בקיבוצים במועצה. גם בהיבט המשפטי, דברתי, עם עו"ד שמכירים היטב תהליכים של שינוי בקיבוצים. מכאן, שגם בצד המשפטי וגם בתכנוני, התהליך המובל על ידי צוות השינוי ביגור לא מובן.

יגור קיבוץ גדול ומורכב לשינוי. אבל דווקא מתוך כך, מתבקשת פתיחות מחשבתית והתייחסות פחות יהירה ומקובעת. מתחייב דיון מקדים עם הצוות השינוי וגורמי התכנון החיצוניים. זאת באופן שנוכל לבחון את עקרונות התכנון לפני דיון ציבורי רחב. לצערי, הצוות נראה כמי ששועט לדיון הציבורי ללא פתיחות לחשיבה שונה וללא כל הפקת לקחים מתהליך והתוצאה של הדיון הקנייני האחרון שהתקיים.

הערות חברים להצעת התקציב

לחודש לחבר). לפי 850 חברים הוצאה נוספת של 264,000 ש"ח.

רן פלגי

לדעתי, יגור אינה צריכה לשאת בעלויות תיקוני הליקויים שנגרמו על ידי הקבלן. עם זאת, כן מצופה מיגור לסייע ולתמוך בניהול ההליך המשפטי מול הקבלן. לאחר סיום ההליך המשפטי, אותם כספים שכל דירה תקבל מהקבלן, היא תוכל להפנות לביצוע התיקונים. אני לא רואה סיבה להשתתפות תקציבית של יגור עבור ליקויים שמקורם באחריות הקבלן המבצע.

טניה זיסמן אוסטרובסקי

מציעה:

1. ביטול תיקוני הבנייה בבתיים החדשים: 1,500,000 ש"ח.
 2. צמצום תקן מנהלת משי"א ל-50% משרה: 150,000 ש"ח.
 3. קיצוץ הוצאות שיוך: 200,000 ש"ח.
 4. קיצוץ הוצאות מזכירות: 200,000 ש"ח.
 5. קיצוץ סעיף בלתי-מצופה: 200,000 ש"ח.
 6. סבסוד מלא של ביטוחי הבריאות: תוספת של 1,085,000 ש"ח.
 7. תוספת להקצאה לממ"דים: 1,000,000 ש"ח.
 8. טיפול בשכר עובדים בעלי הכנסה נמוכה: יתרה מההתייעלות - 165,000 ש"ח.
- תוספות שכר שכר מתוקצבות במשי"א: 800,000 ש"ח.
סה"כ סכום זמין לשיפור שכר: 965,000 ש"ח לבעלי שכר נמוך.

לימור גינדין

התקציב החדש כולל קיצוצים משמעותיים בשירותים שניתנו לחברים, וזאת מבלי לשנות את גובה המס (קהילה ואיזון). למשל: הפסקת התשלום ל"כללית מושלם", הפסקת התשלום לביטוח בריאות, הפסקת סבסוד החוגים לילדים, הפחתת סבסוד לטיפולים אורטודנטיים, הוצאה גבוהה יותר על בתי ספר וגנים, תשלום בבריכה ובטח יש עוד תחומים שפספסתי. ההוצאות של כל משפחה יעלו ובצורה חדה. אנחנו צריכים להבין כיצד כל זה ישפיע על הכיס שלנו ולכן אני מבקשת פירוט עלויות של כל הסעיפים שהתקציב החדש פוגע בהם.

יעל שיחשי

במקום לקצץ איפה שלא צריך, לקצץ איפה שאפשר, קודם כול בתפקידי מפתח יקרים כפולים ומיותרים.

עמוס פרליס

אלה השינויים שאני מציע בתקציב 2026:

1. את ההשקעה בתיקוני בנייה חדשה בסך 1.5 מיליון ש"ח יש לפרוס על פני 3 שנים, כלומר לבצע רק חצי מיליון ש"ח בשנת 2026. חיסכון בהשקעה של 1 מיליון ש"ח לשנת 2026.
2. לבצע 20-25 ממ"דים בהשתתפות עצמית 75% של החברים - 1 מיליון ש"ח (כלומר השתתפות הקיבוץ תהיה 40-50,000 ש"ח לממ"ד). ביצוע לפי ותק ולפי היתכנות, ביצוע של בניינים שבהם אפשר לבצע בנייה מרוכזת.
3. לקצץ 300,000 ש"ח בהוצאות משי"א ע"י התייעלות או אי העלאת שכר. עדיף כמובן התייעלות.
4. להוריד מס קהילה בסך 300 ש"ח לשנה לחבר (25 ש"ח

שיחה עם **דרור רודן ותאיר רשף שביט** על המסע האישי המשותף, על ההזמנה לחוויה אישית וקהילתית באמצעות המחול: לחינויות, בריאות ושמחה, ועל "בגוף - מקום לטיפול ותנועה" הסטודיו-קליניקה - במתחם "תאי הכביסה" המשופץ, שהפך למתחם טיפולים.

מה קורה בסטודיו? שלוש פעילויות:

טיפול - עבודה פרטנית עם מטופלים: ילדים, בני נוער ומבוגרים, בתשלום קופות החולים, ביטוח בריאות, ותשלומים ישירים, זאת הפעילות העיקרית. חינוך - הרצאות וסדנאות משותפות של שתינו לצוותי חינוך וטיפול (ובשאיפה גם לקבוצות הורים). עבודה עם הגוף - חוגים לקהילה.

כרגע המקום משמש לנו, כל אחת בנפרד, כקליניקה, לפגוש את המטופלים, לעזור במגוון תחומים: אוטיזם, דיכאון, חרדה, הפרעות אכילה והתנהגות, טראומה וכו'. מעשית, אנחנו מחלקות בינינו את ימי השבוע, כל אחת עובדת יומיים ובהם יש את הטיפולים, הקבוצות, חוגים של חברי יגור ולקוחות חיצוניים.

מה שעות העבודה? אנחנו עובדות בבקרים ואחר הצהריים/ערב, באמצע היום יותר קשה לאנשים להגיע. החוגים לפנסיונרים ולנשים בחופשת לידה הם בבוקר, ויש קצת טיפולים בשעות האלו. בנוסף לעבודה בסטודיו, תאיר עובדת ב"מרכז מילמן" לילדים אוטיסטים בחיפה, כמטפלת, רכזת טיפול ומדריכה, ודרור מטפלת ומלווה צוות בבית ספר "מרכז אלון" באלונים.

מה החזון? שהבית הזה יהיה מפגש לאנשים מגיל 0 עד גיל 100. שיהיו פה מפגשים רב גילאיים, כמו "ריקוד חופשי" למשפחות, שהתנועה והשירה בסטודיו יזלגו החוצה ויחזרו להיות חלק מזמן האיכות המשפחתי. אצל שתינו תמשיך העבודה הטיפולית הפרטנית להיות הפרנסה העיקרית, אבל אנחנו מקוות, שבהדרגה נוכל להוסיף עוד לפעילות בקבוצות מחול ועבודת גוף-נפש, והשיא - שלפחות חלק מהן יהיו יגוריות, ושהמפגשים כאן "ירימו" ויחוללו שמחה וקירבה בתוכנו, בקהילה. ברמה האישית כמטפלות, נשמח להוסיף לעבודה שלנו עם "חולי" גם עבודה עם "בריאות". בריאות זה לא רק לחולים, אלא גם לבריאים! כולנו צריכים לפגוש את הגוף שלנו, שנמצא תמיד תחת איומים של מחלה, מלחמה, עומס, דאגה וזיקנה. הריקוד מייצר את הפגישה הזאת שלנו עם הגוף שלנו, והופך אותה לפגישה טובה ומצמיחה, בזה שהוא מחולל צחוק ושמחה. זה נכון לפרט, ונכון גם לקהילה, לקיבוץ כולו.

איך הגיע הסטודיו לכאן, למחסן התאים הישן? האמת שעמדנו לפתוח סטודיו ב"כרמל-זבולון" הישן, במקלט. ואז פרצה המלחמה, והמרחב היה נחוץ כמרחב מוגן. חיפשנו מקום אחר, דגן שוחר, כנראה, שמע מעמית שילה, שעזר לנו לחפש, והציע לנו לחבר שני חללים כאן, ובאנו. זה טיפה מרכזי, ויש בעיית חניה, אבל חוץ מזה המקום מושלם.

מי עוזר לכן בצד העסקי והשיווקי? חוץ מרואה החשבון הכול אנחנו עושות בעצמנו, כולל שיווק. רוב השיווק שלנו כמטפלות הוא דרך שימור לקוחות, מידע לקולגות, מרפאות בעיסוק, קלינאיות תקשורת, פיזיותרפיסטיות, מורות ומטפלות. יש אנשים מקסימים מהקהילה שעזרו וייעצו לנו בדרך.

איך נוצר הקשר ביניכן? פתאום מצאנו את עצמנו, ב-2015 לומדות יחד טיפול בתנועה ובמחול, תואר שני באוניברסיטת חיפה. תאיר כבר הייתה אחרי תואר ראשון עם תינוקת בבית. דרור הייתה עם שני תארים וקריירה של שש שנים ככתבת תוכן למטרות שיווק, וגם עם רצון להיות אמא, ולשנות קריירה. שתינו רצינו לחזור להנחות קבוצות תנועה, במחול ובערסלים.

ביום הראשון ללימודים, דרור זיהתה בחניה אוטו עם המדבקה של יגור. אבל כמו בבדיחות הישנות על יגור, בגלל שהיו במעגלים שונים, הכירו לראשונה באוניברסיטה והופתעו לגלות שהן ילמדו יחד. החיבור היה מידי, "התחלנו לנסוע ביחד ללימודים ולשתות ביחד קפה של בוקר, והתחילו החלומות איך יום אחד נעשה עם כל זה משהו יחד, ביגור! ואז הכול נעצר, תאיר עברה לחו"ל, דרור יצאה ללדת, אבל הקשר הלך והעמיק, שתיהן המשיכו לרקוד, ושתיהן ילדו, ושתיהן היו עמוק בעולם הטיפול, ושתיהן חיו ביגור, ושלוש העולמות האלה נפגשו והתכתבו כל הזמן. בתוך כל זה הייתה התשוקה לריקוד. דרור חזרה ראשונה ללימודים וגם סיימה שנה קודם, ואז חזרו ללמוד יחד בקורס "התאמה להוראה" למטפלים. ות של משרד החינוך, באורנים. השעמום בקורס והשיחות בינינו, על מה שאנחנו פחות אוהבות בעבודה במגזר הציבורי נתנו דחיפה חזקה לחלום, שכאמור היה שם תמיד, על מקום משותף לשתינו, ביגור. שתינו היינו בהתפתחות אישית כמטפלות, אבל גם רצינו לחזור להנחות קבוצות תנועה ומחול. הקורס היה בזום, ואנחנו למדנו יחד, פעם אצל, פעם אצל, תוך כדי ההפסקות בשיעורים, בין זום לזום בקורס חסר המשמעות, מצאנו משמעות בחלום על מה שנעשה עם זה ביגור. ופתאום נזרקה המילה "סטודיו", פתחנו קבוצת וואטסאפ רק לשתינו, התחלנו לחשוב ביזנס, בנינו תוכנית עסקית, שותפות חצי-חצי.

כל אחת מכן בקריירה שלה, איך זה נפגש? מה שמבדיל אותנו מרוב המטפלות שלמדו איתנו, ששתינו חיות בקהילה ואוהבות קהילה. בתוך הקהילה שלנו, משותף לשתינו הצמא למפגשים רב-גילאיים, לא רק בתחום הריקוד אלא בכלל, כי אין מספיק הזדמנויות לדור הוותיק, לצעירים, להורים וילדים לעשות דברים יחד. אנחנו באות ממקצוע שבבסיסו האמונה "שלא רק רקדנים רוצים לרקוד" אלא שהריקוד הוא צורך אנושי בסיסי. ההשראה היא מריקוד השבט ליד המדורה, שכולם רוקדים, כל השבט.

איפה זה פוגש את ישראל של 2026? ישראל של היום עדיין מלקקת את הפצעים של המלחמה. יש תור אדיר לטיפולים מהסוג שלנו. כשפרצה המלחמה, בהדרגה, הבנו שיש לנו תפקיד, גם מעבר לטיפול האישי הקליני, בלעזור לחברה הזאת להשתקם ולהתאושש. תנועות שלוקחות למעלה, "מרימות" לא פחות מדיבורים על להשתקם

דרור רודן, בת 40, נשואה לאמרי, אמא ללוטם וגבע, בת של שלווה ופרוך ונכדה של מרגלית ויהושע קנטרוביץ. עובדת ב"מרכז אלון", בית ספר לנוער בסיכון ובסטודיו-קליניקה שלנו ב-2008 בחרתי לעלות לארץ ולהיפרד מהורי, אחי והעיר לוס אנג'לס שגדלתי בה. הייתי אחרי תואר ראשון בתקשורת ותזה על התקשורת שבגרפיטי. ראייתי ילדי רחוב, שהאמנות הצילה את נפשם. כשהגעתי לארץ המשכתי לתואר שני באנתרופולוגיה באוניברסיטת העברית בירושלים, חקרתי לתזה כפרים אקולוגיים, שם מבקשים לחיות דרך החושים כתגובה לחיים הטכנולוגיים כיום (חיפוש משמעות). במקביל, המשכתי לרקוד ולפתח את האפשרויות בגוף שלי כמו שעשיתי באופן מקצועי מגיל צעיר. תרגלתי יוגה ורקדתי סגנונות מחול רבים. עבדתי בעיתונאות ובכתיבת תוכן באנגלית במשך 6 שנים, באמונה שבכוחי להשפיע על החברה לטובה. התאכזבתי לגלות אחרת. בלימודי מחול נתקלתי בטיפול בתנועה והבנתי, שזוהי דרך יותר ישירה להשפיע על חיי אדם. ב-2015 התחלתי תואר שני בטיפול באמצעות תנועה ומחול באוניברסיטת חיפה.

הפרויקט הזה הוא ביטוי של אהבתי לאדם, והאמונה שלי באמנות ובאפשרות לחיות חיים בריאים ומשמעותיים כיחידים, כקהילה וכחברה.

תאיר רשף שביט, בת 35, נשואה לדותן שביט, אמא של נגה ורפאל, בת של עפרה ז"ל ואורי רשף יבדל"א, נכדה של אסתרקה ז"ל וחיים רשף. מטפלת בתנועה ומחול, תואר שני MA מאוניברסיטת חיפה. עובדת ב"מרכז מילמן" בטיפול לילדים אוטיסטים ובסטודיו-קליניקה שלנו.

"אני מגיעה מעולם התנועה, רוקדת מאז שאני זוכרת את עצמי, התנסיתי בסוגי מחול שונים, יוגה ופילאטיס. בתואר הראשון בפסיכולוגיה וחינוך גיליתי שיש מקצוע כזה - טיפול בתנועה ומחול וידעתי שמצאתי את הדבר הנכון עבורי, כלומר, שילוב של אהבתי הגדולה לתנועה עם טיפול ועבודה עם אנשים. בדרך למדתי הדרכת יוגה, יוגה לילדים ויוגה אוויר, והיום אני בלימודי המשך למטפלים - פסיכותרפיה פסיכואנליטית באומנויות באוניברסיטת חיפה.

חוויות החיים השונות הובילו אותי לבסס את הבית כאן ביגור, והסטודיו-קליניקה הוא עוד נטיעה של שורשים וחיוזוק תחושת הבית והיחד ביגור.

ולהתאושש. תאיר, עוד לפני המלחמה, עשתה גם עבודה רב גילאית (ערסלים להורים וילדים) וגם פעילות קבוצתית לדור הוותיק בשיתוף עם מיכל שמיר ודליה שוחר. הקורונה הפסיקה את שתי הפעילויות. קצת אחרי ה-7.10 דרור פתחה חוג לאימהות ותינוקות. וכשנה אחרי התחלנו להפעיל במשותף, במועדון צעירים, את פעילות "ביטחון בתנועה" למניעת נפילות וביטוי לגילאי 70+, שעברה עם פרוץ המלחמה בחזית הצפונית למרחב המוגן ב"גנון תמר/רקפת" (רוחלה סגל עשתה על זה כתבה ביומן). הרגשנו רצון וצורך לעזור לאנשים להרגיש את הגוף ולפגוש יציבות. טראומות, זה קודם כל בגוף. הציבור הפוסט טראומתי, שתמיד היה ונעזר בנו, גדל והתרחב מאוד בשנתיים האחרונות. גם המודעות והפתיחות לטיפולים מסוגים שונים התפתחו מאוד. הטיפול מאפשר לפרוק את הטרומות דרך הגוף. אנחנו רוצות להביא פורקן וחיוניות

רגעי חסד, כמו כשאנחנו שמות מוסיקה של שיר ישראלי ופתאום כולן שרות יחד. וגם "מחול לנשים שחולמות לרקוד" - שאינו דומה לחוגי מחול רגילים, הוא אינטימי, מחובר לתורות רוחניות, ללא מראה, עובד על "העצמי" ולא רק על הגופני. גם חוגי תנועה בערסלים כבר פועלים בקבוצות קטנות, לחיזוק הגוף והגמישות תוך כדי הנאה, משחקיות ואפשרות להתעטף ולהיות מוחזקים על ידי הערסל. ריקוד בוקר בימי חמישי ב-7:30, שפתוח לכל מי שחפץ לרקוד.

רשימת החוגים הפועלים ב"בגוף - מקום לטיפול ותנועה"

ביטחון בתנועה - 70 +
ריקוד בוקר - ב-7:30 בימי חמישי, פתוח לכולם
מחול לנשים שחולמות לרקוד
תנועה בערסלים למבוגרים
תנועה בערסלים כיתות א'-ד'
תנועה בערסלים הורה ילד, ילדי גיל הרך

דרך הקבוצה, שהקבוצה תתמוך ותאפשר. "התנועה" בשבילנו היא לא רק הבסיס לטיפול, אלא הבסיס של החיים! זה היה פעם חלק מהאנושיות וחלק מהחיים המהותיים יחד, בשבט, והלך לאיבוד. את החוסר הזה אנחנו רוצות למלא.

יש מגבלות שמוטלות עליכן בעבודה בקהילה? כמובן, אנחנו לא יכולות לטפל פרטנית כמטפלות בתנועה (כמו בשאר הטיפולים באמצעות אומנויות), בחברי הקהילה שלנו, כלומר בחברי יגור. חייבת להיות הפרדה. דרך הקבוצות והחוגים אפשר ומותר להיפגש באופן אחר, לא כטיפול אלא כמפגש אנושי ותנועתי, לפעול במפגשים קהילתיים, שמנכיחים את התועלות והתעצומות של התנועה, והיחד, לבריאות האישית ולקשר בינינו. בנוסף, אנחנו עושות ביחד השתלמויות למורות ומטפלות, סדנאות והרצאות לצוותי חינוך וטיפול.

אילו חוגים פועלים כרגע? חוג התנועה לגילאי 70+, שפעם מנה 3 חברות, והיום כבר מונה 8. בתוך הפעילות הזאת יש

רשמי מסע לפולין נטלי זך

מימין לשמאל: שבא לנסקי, אביב סער, עמית ורדי, נטלי זך, נעמה לוי, כורע: אייל שמשי

שחידדו לנו מי אנחנו, מאיפה באנו, ומה אנחנו מצווים להמשיך לשאת קדימה. שנזכור, שלמרות הכול אנחנו כאן. חיים. נושמים. עומדים זקופים ובגאווה ענקית, עם דגלי ישראל, עם החברים והחברות שלנו, עם הסיפורים של המשפחות שלנו, שבזכותם אנחנו כאן היום. עומדים עם ראש מורם, מיישירים מבט קדימה ולא מאבדים את התקווה לעולם. שנזכור להיות אחד בשביל השנייה. שנשמור על האחדות, על הלב, על האנושיות. ונשמור בתוכנו את האמונה ואת התקווה תמיד. תודה על הזכות.

חזרנו. פרקנו את המזוודות וזה הזמן לסכם.

היינו במקומות שבהם חיסלו חיים בקצב שלא נתפס, ולאחר מכן מחקו לגמרי כל סבל שעבר עמנו, כאילו אפשר למחוק סבל כזה מהעולם.

אי אפשר היה להאמין שעמדנו במקומות כל כך שקטים ופסטורליים, שבהם התרחש מפעל רצחני של העם שלנו.

איך יש שקט, כשהיו זוועות?

כל אבן שנגענו בה, בכל מילה שנשמעה, למדנו לא רק על העבר, אלא על זהות. על אחריות.

על מה זה אומר להיות יהודי.

ועל מה זה אומר להיות אדם.

מאחלות לנו שנזכור את מה שהעם שלנו עבר, שנישא יחד את הכאב של האהובים שלנו, שנזכור את כל מה שלמדנו אותנו המסע הזה, את הדרך שעברנו, בשמונת הימים האחרונים,

איך הגעתי לטלפונים? מלחמת יום הכיפורים פרצה יום לפני שהייתי אמור לצאת לחופש מיגור. חיכיתי שתיגמר המלחמה. לא היה מי שיעבוד, כולם היו מגויסים. אהוד ס"ט הגזבר, הציע לי (וליענקלה קול ז"ל, בגדי"ש) לדחות את היציאה לחופש, ובתמורה קיבלתי הלוואה, 6000 לירות, לטיול בחו"ל (שאותה החזרתי כשחזרתי מהטיול בארה"ב). נשארתי כמה חודשים בלגין. כשהמצב התייצב, נסעתי לטיול ארוך בארה"ב עם אריה אייל ושמריה ברנשטיין, וכשחזרתי, מצאתי עבודה בתחום, במלונות בים המלח. מספר החודשים האלה, היו החשיפה הראשונה שלי לתחום הטלפונים. בבתי המלון היו מרכזיות טלפונים מהסוג הישן, מאוד גדולות ומכניות. התחלתי ללמוד את התחום, תוך כדי עבודה נהנית משיחות טלפון חינם. זה היה מצרך מאוד יקר אז. בפברואר 1975 קיבלתי שיחת טלפון מיענקלה גולדשטיין ז"ל, בקשה לסיים את החופש, ולבוא לעזור לו ב"לגין". הוא בא עם הטנדר של שרוליק ואסף אותי ממלון דן קיסריה חזרה ליגור.

חבר לא נשאר יום בלי טלפון

שיחה עם אברהם רווה (צומקי) במלאת 45 שנים לעבודתו במרכזיית הטלפונים ביגור

פרטים: גיל 79, נשוי לפרידה, אבא לרחלי ושני, סבא לאריאל, ריף ונעמי.

רקע יגורי: הורים יצחק ורחיה (חווקה) רובינוביץ, אחות - פרומקה (ברקן), דור שני לשואה.

בשנים האחרונות, אחרי שאבא נפטר, אמא התחילה לספר מה שעבר עליה.

מחזור כ': ישי גינדין, צביקה שנקר, שושנה רוזיאן, רוחלה סגל, יצחק שרון, מרים שביט, אביהו קול, ברק סלע. מטפלות: רוחלה טפר, אביה אדר. מורות ומורים: דינה ס"ט, יענקלה שחר, נורית זרחי מורה לספרות "כשהיא נכנסה - אני יצאתי..."

איך הגעתי לתקשורת? הלימודים בבית הספר, ספרות במיוחד, פחות עניינו אותי, אבל נישת החשמל דווקא כן. בכיתה ז' כבר עבדתי בצריף החשמלאים, מול האורווה. רוזנמאיר כמוביל חלב מהרפת, שכל בוקר בא לשמוע חדשות, עם צבי אגמון ז"ל ואמיתי, אליהו בן דור, ראובן כהן ז"ל, אברהם למפל ז"ל (עזר עם הנוסחאות).

הייתי חשמלאי ואיש קשר, בשנת שירות ובצבא. התגייסתי ב-1966. הייתי טכנאי-מחסנאי קשר הראשון ביחידת "אגוז" (אז עוד נקראה "חוליית אגוז"). עמירם טנא היה בין הראשונים בחולייה. הבסיס היה בנצרת. במלחמת ששת הימים הפציצו מטוסים ירדנים בטעות את הוואדי ליד קיבוץ כפר החורש (כוונתם הייתה פיקוד הצפון ששכן בנצרת). במלחמת יום כיפור הייתי טכנאי/מחסנאי קשר בגדוד שרותי חימוש. ברמת הגולן.

חשמלאי בלגין. ב-1.1.1970 נכנסתי לעבודה ללגין. קיבלו אותי יפה. מנדלה קנטרוביץ ז"ל היה המנהל הטכני ומיד שלח אותי ללמוד. למדתי בטכניון לימודי חוץ. אחר כך עשיתי עוד קורס "חשמלאי קיבוצים" והוסמכתי בדרגת חשמלאי ראשי. בלגין עבדתי 26 שנים כחשמלאי ועוד 24 שנים כאיש תקשורת, סה"כ 50 שנה. נפרדו ממני יפה. עשו מסיבה.

שלוחת הטלפון הראשונה: כשחזרתי ליגור מהעבודה במלונות, כבר הייתה מרכזייה, עבדו צבי ארנסט, בלומה גלשטיין ודוד וייסברון, זכרם לברכה. תוך כדי העבודה בלגין, למדתי את הציוד ואת המערכת והתחלתי, במקביל לעבודה בלגין, גם לעזור במרכזייה, השנה היתה 1981. המעבר מחשמל לטלפונים היה די פשוט. בסוף 1982 כשאבא נפטר, רציתי לעשות לאמא קו טלפון הביתה. היא גרה בבניין קרוב למרכזייה. זאת הייתה טבילת האש הראשונה. עשיתי קו אווירי קצר מבניין המרפאה ועד לביתה, 10 מטר, וזאת הייתה השלוחה הראשונה ביגור, וגם הקו הראשון שאני בעצמי חיברתי.

הקמת רשת הטלפונים ביגור: קצת אחרי זה, התרחבה הרשת הטלפונית ביגור. אני, בלגין, הייתי "ראש בראש" מול שמוליק אדר ז"ל, מנכ"ל לגין דאז, שיחליף את המרכזייה הישנה במפעל. זה לא עבד ועברתי במחאה (למורת רוח גדולה של גזבר יגור דאז אבשלום שוחר) ליגור. גם כשסיימתי את עבודתי כחשמלאי בלגין בשנת 1992, המשכתי לעזור בלגין בתחום הטלפונים, ובעצם עבדתי בשני המקומות. ביגור, במרכזיה,

איך התנקז אליך השירות של הסלולרי? זה היה טבעי. היה שלב ביניים, כשהאחיות הסתובבו עם מכשיר נייד גדול וכבד. ואז הגיעו הסלולריים הקטנים. בהתחלה רק לטיוולים, עד שהפך למצב עממי, ברשות החברים. שמחתי לעזור בזה לצד העבודה במרכזייה. הימים היו ארוכים של 11 שעות עבודה, וגם אחרי שעות העבודה, עד היום, כשמתקשרים אני מנסה לעזור, פנים אל פנים או מהבית.

מילות סיום: הרבה סיפוק וגאווה על החיים ביגור ומה שעשיתי. עבדתי הרבה שנים בשני מקומות עם הרבה עומס ושעות ארוכות. בתחומים האלה, חשמל ותקשורת, אתה קופץ לעזור גם באמצע הלילה. תכל'ס עבדתי בתחום שאהבתי ועניין אותי. התקדמתי ולמדתי כל הזמן. עזרתי ועשיתי טוב לאנשים. התקשורת ששירתי כל השנים, משרתת אותי היום, כשאני מטייל בעזרת המרשתת בכל העולם, כל יום במקום אחר.

רק דבר אחד כואב שעדיין אין לי ממ"ד. מקווה שתימצא הדרך לעשות זאת בהקדם.

ובלגין. במהלך 4-1983, בניק שילה ז"ל היה המזכיר, ישראל לוי ז"ל הגזבר, ובדחיפתם, התחילו, אצלנו, כמו בהרבה קיבוצים, לחבר קווי טלפון לדירות, בהתחלה נקודה אחת ואח"כ שתי נקודות. זאת הייתה עבודה גדולה, היו חבריה צעירים שעבדו במרכזייה בהתקנה של הקווים. בחוכמתו התעקש בני להשקיע בתשתיות לטווח ארוך, והצינורות שהונחו אז משרתים אותנו עד היום. קיבוצים שלא היו חכמים וחסכו, שלמו בריבית.

על בסיס התשתית הזאת עשינו ב-1991 את החיבור לאינטרנט, לפני עשר שנים הוספנו במקביל את הסיבים האופטיים שמשרתים אותנו היום.

מה אהבת יותר, את הצד הטכני או השירות לאנשים? הטכנולוגיה תמיד יותר עניינה אותי. הסיפוק והגאווה שלי הם קודם כל על התכנון, התכנות, הבנייה וההפעלה של המרכזייה, ששירתה את יגור מאז אמצע שנות השמונים. הכול נעשה אצלנו במשרד, כולל חיוב החברים ו"הסליפים" לתשלום לתאי הדואר. בצד האהבה שלי לצד הטכני, אני גאה בשירות שנתתי לחברים, לא קרה שחבר נשאר אפילו יום בלי טלפון, מי שלא הביא את המכשיר אלי, ניגשתי אליו הביתה.

חנוכה 25 ביגור

ימי "מכבייה" (ספורט לכולם.)

שבת 20.12 10:00 במגרש הכדורגל ביגור "טורניר מכבייה" ראשון בכדורגל בהובלת שלומי חנוכה הטורניר יתקיים לפי קבוצות גיל	יום שני 15.12 18:00 באולם הפרקט יוגה עם נופר 18:15 בסטודיו של תאיר ודורו התנסות בתנועה להורים וילדים	יום ראשון 14.12 21:00 בסטודיו של תאיר ודורו 'בגוף-מקום לטיפול ותנועה' התנסות בתנועה לנשים
--	--	---

חנוכה 25 ביגור

חג של אור וקהילה

מוזמנים לשבוע של פעילויות, יצירה,
תנועה והשראה לכל הגילים

יום ו' 19.12

בשעה 18:30

בספריה

"שעת סיפור"

עם יוליה איריס

בשעה 19:00

במועדון חברים

קבלת שבת קהילתית

הדלקת נרות

קפה עם מאפים וסופגניות

יום ה' 18.12

בשעה 16:15

מועדון צעירים

"קערות אור"

יצירה של הורה וילד

(ברישום מראש)

בשעה 21:00

"מחושך לאור"

במועדון חברים

הרצאה מרתקת של יהונתן דורון

(איש חינוך וסופר)

מיועד להורים, סבים, אנשי חינוך

ולמי שאוהב לשמוע סיפורים מהלב

יום ג' 16.12

בשעה 16:30

מועדון צעירים

יצירה של "גחליליות"

טיול ערב

מדורה עם תה ועוגיות

יום א' 21.12 | ב-17:00 | המקום יפורסם בהמשך

טקס חגיגי: קבלת מרוץ הלפיד והדלקת נרות

דוכני אוכל ותוצרת בית יגורי

שולחנות יצירה לקטנטנים, יין חם לגדולים

